Albert Schweitzer-groep nog altijd zonder behuizing

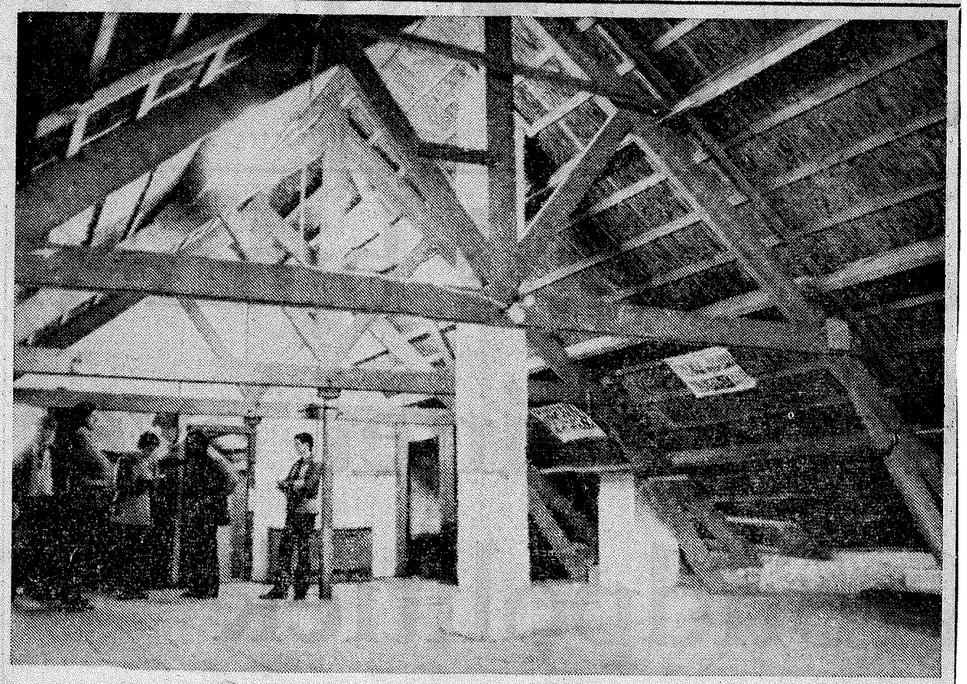

De padvinders zitten er weer naast...

(Door Irene Duin)

WOERDEN — Op 22 april van dit jaar liet wethouder P. Verhoef een belangrijke brief tikken, bestemd voor de enige padvindersgroep in Woerden: 'de Albert Schweitzergroep'. De kogel leek door de kerk: het door de padvinders felbegeerde concept-huurcontract kon bijna worden ondertekend zodat aan een jarenlange onzekerheid over de huisvesting van de groep een einde zou komen.

Maar dit soort dingen schijnen tijd te moeten kosten; de brief bleef nog een poosje op het stadhuis en werd pas verzonden op 2 mei met de vermelding dat vóór 9 mei het antwoord binnen dient de te zijn. De padvindersgroep had dus een week de tijd om een handtekening te zetten.

Zó'n handtekening is natuurlijk gauw gezet... De padvinders echter, door jarenlange beloftes en vaagheden nogal attent geworden, konden in die week niet tot een standpuntbepaling komen. In het huurcontract zagen zij graag een regeling opgenomen voor onderverhuur. En ook wat betreft het onderhoud van de buitenkant van de boerderij wilden zij een andere regeling dan in het concept stond aangegeven. De padvinders vroegen uitstel aan, op 7 mei. Aangezien daar geen reactie op kwam nam men aan dat het uitstel was verleend.

NOODLOTTIG

Dit uitstel werd hun noodlottig. Op 15 mei werd het voor de padvinders diep treurige nieuws bekend dat het voorsstel in een commissievergadering van openbare werken was teruggenomen om te onderzoeken of er nog andere mogelijkheden waren.

Wat was er inmiddels gebeurd dat een eenmaal genomen besluit zó gewijzigd kon worden? In de Woerdense Courant van 15 mei staat te lezen dat het raadslid A. Groen (KVP) niet van plan is zijn stem te geven om: „dit vervallen gebouw voor de tijd van drie jaar te verhuren aan de padvinderij. Het is een aanfluiting voor de gehele Middellandpolder, waar bedrijven voor miljoenen aan kantoorcomplexen hebben gebouwd om dit schandalige ding te laten staan."

Over smaak valt nog te twisten: wat de een 'mooi en rustiek' vindt, is voor de ander een „schandalig ding". Merkwaardiger is dat de heer Groen uitspraken doet over een boerderij die in zeer slechte staat verkeert, waarbij hij zich beroept op rapporten van gemeentewerken. Bij navraag blijkt dat het niet gaat om de slechte staat maar om achterstallig onderhoud. Een bezoek aan de boerderij bevestigt dit: een leek kan zien dat het gebouw zeer solide in elkaar zit.

Binnenin bevindt zich een stevige balkenconstructie en in het achterhuis zijn om de drie meter zes houten spanten geplaatst, nergens is in het hout molm te ontdekken. Evert Dijkstra, verkennersleider, zegt hierover: „We onderhouden het gebouw in zijn totaliteit, de hele buitenkant hebben we wit gespoten in de wetenschap dat het huurcontract onderweg was. Al negen jaar lang vechten we voor dit gebouw."

ACHTERHAALD

De argumenten van de heer Groen die in mei zo doorslaggevend waren om de verhuur niet door te laten gaan lijken inmiddels achterhaald. Iedereen is het er over eens dat het hier gaat om achterstallig onderhoud. Tóch zegt wethouder Verhoef in een interview met de Rijn en Gouwe van 23 mei: „Ik dacht dat de bouwkundige kennis van de heer Groen wel zodanig is dat hij weet waar hij over spreekt." Verderop zegt hij: „De eigen gebouwendienst heeft bezwaren in verband met de veiligheid onderschreven." En dat terwijl de Albert Schweitzergroep alle noodzakelijke veiligheidsmaarregelen reeds lang had getroffen.

Al deze tegenstrijdigheden brachten raadslid drs. J. D. Babor er toe in een vergadering in mei een aantal scherpe vragen te stellen. De beantwoording kwam in de laatste raadsvergadering van 27 juni. Gabor is hierover tevreden omdat de antwoorden die werden gegeven bijdragen tot duidelijkheid. Gabor: „Het is gebleken dat de horeca de prioriteit krijgt boven de padvinders. Ik kan me daarin wel vinden, mits mijn criteria als uitgangspunt genomen worden. Deze criteria zijn zodanig opgesteld dat aan de wensen van de padvinders over hun tegenwoordige of alternatieve huisvesting wordt voldaan. Bij het beantwoorden van mijn laatste vraag is er echter een contradictie: de raad weigert de opbrengst van de verkoop van de boerderij te besteden voor het jeugdwerk en een alternatieve ruimte voor de Albert Schweitzergroep. Men aanvaardt echter wel mijn criteria waarin onder andere gesteld is dat bij een eventuele andere huisvesting gelden hiervoor beschikbaar gesteld moeten worden. Naar mijn idee heeft het college zichzelf hiermee vastgepraat."

ERG ENG

De heer Gabor vervolgt: „Het college heeft die laatste vraag zeer formalistisch beantwoord maar het ging in feite om de intentie: is de gemeente bereid om bij te spijkeren in de kosten die met een alternatieve huisvesting gemoeid zijn? Hebben ze geld over voor het jeugdwerk? Op dit gedeelte van de vraag kreeg ik helemaal geen antwoord. Men denkt alleen maar aan pacht, opbrengst en huurder, een erg enge interpretatie."

— U stelde ook een vraag over de tegenstrijdige uitlatingen van leden van het college over wel of geen belangstelling uit de horecabedrijven. Was er zo'n communicatiestoornis in het college?

„Ja, wethouder De Wolf beweerde dat er geen belangstelling meer bestond, wethouder Verhoef beweerde het omgekeerde."

Op 4 november hadden enkele bestuursleden van de padvinders een gesprek met wethouder De Wolf gehad. Alle wensen werden geïnventariseerd en de wethouder zegde een voorlopig huurcontract toe. Ná dit gesprek werd wethouder De Wolf opeens geconfronteerd met een ingekomen brief van aannemingsmaatschappij De Laan. Op de commissievergadering van 7 november '74, uitte hij hierover zijn verbazing. Opnieuw is alles nagechecked en op 14 april '75 was iedereen er van overtuigd dat gegadigden uit de horeca-sector niet meer meespeelden.

IEDEREEN BLIJ

Gabor vertelt: „Iedereen was blij dat eindelijk een contract kon worden opgemaakt." Dit gebeurde dan ook op 22 april en hiermee zijn we weer aan het begin van dit verhaal en komen we vanzelf terecht bij de opmerkingen van raadslid Groen.

Wat dreef de heer Groen er toe om aan het voorstel niet zijn stem te geven en weer met de horeca op de proppen te komen?

Gabor werpt wat licht op de zaak als hij zegt: „Er was toen al een voorstel om een krediet van *f* 4500 uit te trekken om de boerderij op te knappen. De heer Groen vond het echter zonde om dit bedrag in de in zijn ogen vervallen boerderij te stoppen. Liever zag hij het pand verkocht aan de horeca en wilde hij het vrijkomende geld besteden voor een verantwoord alternatief. Hij is nu de kwaje pier terwijl hij niets anders heeft gewild dan de padvinders te helpen. Trouwens onze hele fractie wil dat: het staat ook zeer concreet vermeld in ons partijprogramma."

— Wat vindt u van de boerderij?

„Persoonlijk vind ik het contrast tussen die moderne kantoorgebouwen en die boerderij wel ludiek. Maar hij moet wel goed opgeknapt worden, zoals hij er nu bijstaat is het niet aanvaardbaar."

MOBILITEIT

De padvinders blijven er graag zitten ze hebben inmiddels veel geld (*f* 4.000) en werk in het gebouw geïnvesteerd, hierdoor en door de gunstige ligging voelen ze zich emotioneel gebonden aan hun boerderij.

Gabor werpt daar tegen in: „Dat bejaarden gebonden zijn aan een bepaalde plek kan ik me indenken, van jonge mensen verwacht je mobiliteit, nieuwe initiatieven."

— Dat heeft toch niets met jong en oud te maken?

„In hun leeftijd moet je ondernemend zijn, het is wat anders als ze er op achteruit zouden gaan, maar er is een nieuw alternatief gekomen: de boerderij van familie De Wit uit Geestdorp.

— Wat bent u van plan verder te doen?

„Ik wacht rustig agf tot het college met een voorstel komt. Ik reken op de steun van de wethouder van jeugd, sport en cultuur, hij mag mij deze keer niet in de steek laten. Hij mag het jongerenwerk niet in de steek laten."

— Is dat wel eens voorgekomen?

„Ja, toen met de subsidieverhoging (10 pct.) voor het jeugdwerk, ook bij de behandeling van de subsidieverhoging van Het Loepje en De Loep. Het ging toen in feite om één stem en die had van hem moeten komen. Het is onderhand schandalig zoals de verenigingen hier onderdrukt worden. In de commissie is het een algemeen standpunt dat er op dit punt iets gedaan moet worden."